

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžo/40/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011200185
Dátum vydania rozhodnutia:	29.08.2014
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1011200185.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., zast. : JUDr. Milanom Rollom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Švabinského č. 13, 851 01 Bratislava, proti žalovanému : Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, so sídlom Kutuzovova č. 8, 832 47 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15. februára 2013 č.k. 4S/28/2011-25 v spojení s opravným uznesením zo dňa 29.05.2013 č.k. 4S/28/2011-55 , takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15. februára 2013 č. k. 4S/28/2011-25 v spojení s opravným uznesením zo dňa 29. mája 2013 č. k. 4S/28/2011-55 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. KaVSÚ-5-54-3/2010 z 2. decembra 2010 r u š í a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný do 30 dní od doručenia rozsudku zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania vo výške 317,50 €, z titulu náhrady trov právneho zastúpenia.

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

1. Rozhodnutím Č.: KaVSÚ-5-54-3/2010 zo dňa 02.12.2010 (č. 165 administratívneho spisu) vydaným podľa § 84 ods. 4 písm. b) zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej na účely tohto rozsudku tiež „zák. č. 328/2002 Z.z.“) žalovaný postupom podľa § 59 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) zamietol odvolanie proti rozhodnutiu Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia Bratislava č. VÚSZ-65101024183908/12-OVZ z 11. júna 2010, ktorým bol podľa ustanovení § 123 ods. 2 písm. a) a § 39 v spojitosti s § 105 ods. 7 a ods. 10 zák. č. 328/2002 Z. z. žalobcovi výsluhový dôchodok znížený od 01. júla 2010 na sumu 1.218,66 € mesačne, a toto rozhodnutie prvostupňového orgánu potvrdil.

Podľa § 123 ods. 2 písm. a) zák. č. 328/2002 Z.z. v znení účinnom ku dňa vydania napadnutého rozhodnutia (02.12.2010) profesionálnym vojakom, ktorí boli alebo budú prepustení zo služobného pomeru v dôsledku zníženia početných stavov ozbrojených síl alebo v dôsledku organizačných zmien 61) najskôr dňom 31. decembra 2001 a najneskôr dňom 31. decembra 2010 a ktorí vykonali najmenej pätnásť rokov služby, patrí odo dňa účinnosti tohto zákona výsluhový dôchodok podľa § 39, pričom pre nárok na tento dôchodok a jeho výšku sa započíta skutočná dĺžka služobného pomeru zvýšená o polovicu doby chýbajúcej do dosiahnutia tridsiatich rokov služby; ak im nárok na výsluhový dôchodok vznikol podľa doterajších predpisov, 63) prepočíta sa podľa tohto ustanovenia.

Podľa § 39 zák. č. 328/2002 Z.z. v hore uvedenom znení výsluhový dôchodok policajta alebo profesionálneho vojaka je za 15 rokov trvania služobného pomeru 30% základu zisteného podľa § 60. Za 16. skončený rok trvania služobného pomeru a za každý ďalší skončený rok trvania služobného pomeru až do 20. skončeného roka trvania služobného pomeru vrátane sa výmera výsluhového dôchodku zvyšuje o 2% základu zisteného podľa § 60. Za 21. skončený rok trvania služobného pomeru a za každý ďalší skončený rok trvania služobného pomeru až do 25. skončeného roka trvania služobného pomeru vrátane sa výmera výsluhového dôchodku zvyšuje o 3% základu zisteného podľa § 60. Za 26. skončený rok trvania služobného pomeru a každý ďalší skončený rok trvania služobného pomeru sa výmera výsluhového dôchodku zvyšuje o 1% základu zisteného podľa § 60, najviac však do 60% základu zisteného podľa § 60.

Podľa § 105 ods. 7 zák. č. 328/2002 Z.z. v hore uvedenom znení dávka nemocenského zabezpečenia, úrazového zabezpečenia a výsluhového zabezpečenia sa zníži, ak sa zistí, že sa táto dávka priznala vo vyššej sume, ako patrí.

Podľa § 105 ods. 10 zák. č. 328/2002 Z.z. v hore uvedenom znení dávka nemocenského zabezpečenia, úrazového zabezpečenia a výsluhového zabezpečenia sa odníme alebo zníži, alebo jej výplata sa zastaví odo dňa nasledujúceho po dni, ktorým uplynulo obdobie, za ktoré sa už vyplatila.

2. Žalovaný pri svojom rozhodnutí vychádzal zo skutkového stavu, že žalobca bol 31. decembra 2003 prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka, tzn. po 22 ukončených rokoch vojenskej služby s dopočtom a započítaním 26 rokov služby a následne odo dňa 1. januára 2004 začal poberať výsluhový dôchodok.

Výplácanie jeho výsluhového dôchodku sa odvíjalo od rozhodnutí č. 65101024183908/2-VÚSZ/DO2 zo dňa 16.01.2004, na základe ktorého Vojenský úrad dôchodkového zabezpečenia ako prvostupňový správny orgán (ďalej na účely rozsudku aj „VÚSZ“) priznal žalobcovi výsluhový dôchodok vo výške 25.031 Sk mesačne od 1.01.2004.

3. Od tohto dňa vydal VSÚZ z rôznych dôvodov viacero rozhodnutí, ktoré žalobca napádal opravnými prostriedkami a to až do právoplatného rozhodnutia č. p. SELUZ-4-159/2005 zo dňa 8.12.2005, ktoré napadol súdnou žalobou.

Predmetné rozhodnutie bolo v spojitosti s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Sžo 61/2008 zrušené a vrátené žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaný vydal rozhodnutie o odvolaní, ktorým zrušil prvostupňové rozhodnutie a vec vrátil prvostupňovému orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie.

4. VÚSZ následne rozhodnutím č. 65101024183908/12-OVZ zo dňa 11.06.2010 žalobcovi znížil výsluhový dôchodok od 1.07.2010 na sumu 1.218,66 € mesačne.

Predmetné prvostupňové rozhodnutie žalovaný napadnutým rozhodnutím potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol.

Podľa § 60 ods. 5 zák. č. 328/2002 Z.z. v znení relevantnom pre posudzovanie žiadosti žalobcu o priznanie výsluhového dôchodku priemerný služobný príjem profesionálneho vojaka,

a) ktorý je odmeňovaný podľa osobitného predpisu, je priemer súhrnu mesačných služobných príjmov a osobitných príplatkov, ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie (§ 98),

b) ktorý vykonáva službu v štátnom podniku, ktorého zakladateľom je ministerstvo, a ktorý je odmeňovaný podľa osobitného predpisu, je súhrn hodnotného príplatku a mzdy poskytovanej podľa

osobitného predpisu, ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie (§ 98),

c) ktorý vykonáva funkciu sudcu a ktorého platové pomery upravuje osobitný predpis, je súhrn hodnotného príplatku, základného platu a príplatkov poskytovaných podľa osobitného predpisu, ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie (§ 98),

d) ktorý vykonáva funkciu prokurátora a ktorého platové pomery upravuje osobitný predpis, je súhrn hodnotného príplatku, základného platu a príplatkov poskytovaných podľa osobitného predpisu, ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie (§ 98),

e) ktorý vykonáva funkciu justičného čakatľa alebo právneho čakatľa prokuratúry a ktorého platové pomery upravuje osobitný predpis, je súhrn hodnotného príplatku, tarifného platu a príplatkov poskytovaných podľa osobitného predpisu, ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie (§ 98),

f) ktorý plní úlohy s miestom výkonu služobných povinností v zahraničí a je odmeňovaný podľa osobitného predpisu, je súhrn hodnotného príplatku a funkčného platu poskytovaného v slovenských korunách podľa osobitného predpisu, ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie (§ 98);

takto zistený súčet sa vydelením celkovým počtom dní, za ktoré boli uvedené príjmy v rozhodujúcom kalendárnom roku vyplatené, a vynásobí sa koeficientom 30,417.

5. S odkazom na to, že nezistil nedostatky, pre ktoré by sa napadnuté prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu malo zrušiť alebo zmeniť, žalovaný rozhodol vo veci tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Podľa žalobcu preskúmaným rozhodnutím boli správnym spôsobom a v správnom rozsahu priznané práva účastníkovi konania.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

A)

6. Proti tomuto rozhodnutiu žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal na Krajský súd v Bratislave žalobu (formálne označená ako návrh) zo dňa 11.02.2011.

7. Uviedol, že podľa jeho názoru je napadnuté rozhodnutie zmätočné, zbytočne rozsiahle, nepreskúmateľné, z celého jeho znenia je zrejmé, že žalovaný opäť používa postup pri výpočte výsluhového dôchodku, ktorý už predtým v správnom konaní zrušil, pričom neustále mení metodiku spôsobu výpočtu výšky výsluhového dôchodku.

8. Ďalej uviedol, že nedodrжал pri výpočte výšky výsluhového dôchodku postup podľa § 58 ods. 5 zák. č. 328/2002 Z.z., pretože rozhodujúci počet dní v príslušnom kalendárnom roku stanovuje číslom vyšším ako 365, konkrétne v jeho prípade číslom 391. Systém sociálneho zabezpečenia vojakov podľa zák. č. 328/2002 Z.z. je systémom, v ktorom sa platí poistné, z čoho vyplýva, že pri zaplatení poistného z vyššej poistenej sumy by mala byť primerane vyššia aj dávka vypočítaná z poisteného základu.

Je preto podľa žalobcu nezákonné, ak výška výsluhového dôchodku, ktorú žalovaný určil napadnutým rozhodnutím je nižšia ako výška výsluhového dôchodku, ktorá by mu patrila, ak by sa vypočítala len zo služobného príjmu za výkon služby a služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku by nedostal, ak poistné z tejto sumy nezaplatil.

9. Vzorec, podľa ktorého žalovaný postupuje, nespĺňa požiadavku univerzality, čo je nielen v rozpore so zák. č. 328/2002 Z.z., ale tento postup žalovaného nerešpektuje základný princíp rovnakého postavenia príjmov vymenovaných v ustanovení § 98 ods. 3 až 5 zák. č. 328/2002 Z.z. a ustanovenie § 60 ods. 5 zák. č. 328/2002 Z.z. Ako vyplýva z napadnutého rozhodnutia žalovaného, tento v rozpore so zákonom,

podľa ktorého kalendárny rok nemôže mať viac ako 365, prípadne 366 dní, vo vzorci výpočtu v časti menovateľa delil výpočet v čitateli číslom 378.

V tejto súvislosti poukázal nielen na rozhodnutia krajského súdu vydané v obdobnej veci, ako i na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Sžso 37/2008.

10. Tiež žalobca zdôraznil, že od vzniku nároku na výsluhovú dávku nenastala u žalobcu žiadaná zmena údajov.

Napriek tomu došlo u žalobcu k viacerým zníženiam pôvodne priznaného výsluhového dôchodku.

B)

11. Žalovaný v písomnom vyjadrení k obsahu žaloby zrekapituloval doteraz vykonané úkony v konaní o výsluhovom dôchodku.

Postupom, ktorého sa domáhal žalobca, by podľa žalovaného došlo k rozporu s právnou úpravou s tým, že by sa nedôvodne a skresleným spôsobom zvýšila suma výsluhového dôchodku na 25.031 Sk namiesto správnej sumy 21.945 Sk.

12. Tiež žalovaný poukázal na znenie § 60 ods. 1 a ods. 5 písm. a) zák. č. 328/2002 Z.z., z ktorých vyplýva, že súhrn mesačných služobných príjmov žalobcu, ak by mu všetky patrili za rok 2003 a ak by boli v roku 2003 vyplatené (t.j. služobný príjem a príjem za nevyčerpanú dovolenku = 503.730,-Sk) mal byť vydelení celkovým počtom dní, za ktoré boli uvedené príjmy v roku 2003 vyplatené (t.j. $365 + 26 = 391$) a výsledok mal byť vynásobený koeficientom 30,417.

Toto dáva základ pre výpočet výsluhového dôchodku žalobcu 39.186,58 Sk, z ktorého 56 % predstavuje sumu 21.945 Sk, po valorizácii 23.501 Sk. Po odvolacom konaní v ktorom bolo napadnuté rozhodnutie zrušené, následne správny orgán vypočítal žalobcovi výsluhový dôchodok ktorým vychádzal len zo služobného príjmu žalobcu a nezapočítal do základu príjem za nevyčerpanú dovolenku ani počet dní nevyčerpanej dovolenky 26 dní.

13. Po vrátení veci na ďalšie konanie rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, žalovaný dňa 15.03.2010 zrušil rozhodnutie zo dňa 22.10.2005 a vec vrátil prvostupňovému správne mu orgánu na ďalšie konanie. Dňa 11.6.2010 tento vydal rozhodnutie č. 65101024183908/2-VÚSZ/DO2, ktorým znížil žalobcovi výsluhový dôchodok na sumu 728, 44 € mesačne (21 945 Sk) po valorizácii 1218,66 € mesačne (36.713 Sk).

Žalovaný dospel k záveru, že správny orgán postupoval v tomto prípade správne, v súlade so zákonom keď do výpočtu zahrnul príjem vo výške 469.800 Sk za odpracované dni + 33.930,- Sk za nevyčerpanú dovolenku, príjem vydell počtom odpracovaných dní 365 a 26 dní náhrady za dovolenku a výsledok následne násobil koeficientom 30,417, dospel k základu 39.186,58 Sk z ktorého 56 % predstavuje sumu 21.945 Sk (728,44 €). Uvedený postup žalovaný považuje za správny v súlade s ust. § 60 ods. 1 a ods. 5 písm. a) zák. č. 328/2002 Z.z.

14. V zmysle uvedených ustanovení sa pri výpočte výsluhových dôchodkov vychádza výlučne z jeho služobného príjmu, ktorý je mu vyplácaný podľa zákona č. 380/1997 Z.z. o vojenskej službe.

Na námietku žalobcu ohľadom nedodržania právnej úpravy ust. § 58 ods. 5 zák. č. 328/2002 Z.z. v prípade, ak vojak odslúži 365 dní bez práceneschopnosti a zároveň bol by mu preplatený príjem za nečerpanú dovolenku, žalovaný uviedol, že podľa § 58 ods. 1 až 4 zák. č. 328/2002 Z.z. vyplýva, že 365 dní ako rok trvania služobného pomeru je definovaný výlučne pre účely zisťovania celkovej doby trvania služobného pomeru, nie však pre účely zisťovania priemerného mesačného služobného príjmu profesionálneho vojaka.

15. Na takto sformulovanom právnom názore nič nemení ani odôvodnenie rozsudkov súdu v iných veciach, pretože pri správnej aplikácii právnej úpravy by súd musel dospieť k takému istému výsledku ako žalovaný.

C)

16. Krajský súd v Bratislave ako súd prvého stupňa preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe, ako aj konanie ktoré mu predchádzalo a po nariadenom

pojednávaniu podľa § 250g ods. 1 O.s.p. dospel k rozhodnutiu jednomyseľne odhlasovanému všetkými členmi senátu.

17. S poukazom na ustanovenia § 244 ods. 1 O.s.p., § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), § 2 ods. 2 písm. f), § 119 zákona č. 370/1997 Z.z. o vojenskej službe, § 60 ods. 1, 5 a 6, § 98 ods. 3, § 39 zák. č. 328/2002 Z.z. zdôraznil právny názor, že pre zisťovanie základu pre výpočet výsluhového dôchodku je teda určujúci počet dní za ktoré bol príjem dosiahnutý a nie počet kalendárnych dní v roku.

18. V súvislosti s uvedeným krajský súd zdôraznil, že Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp.zn. 4Sžso 59/2008 vyslovil právny názor, podľa ktorého:...

„..... z ust. § 60 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z.z. vyplýva, že pre započítanie služobného príjmu - za účelom zistenia priemerného služobného príjmu - nie je rozhodujúce, kedy bol služobný príjem vyplatený, ale rozhodujúce je, aký služobný príjem a v akej výške profesionálnemu vojakovi v rozhodnom období patril“.

19. Následne s odkazom na ust. § 3 ods. 1 zákona č. 380/1997 Z.z., podľa ktorého počas trvania služobného pomeru profesionálnemu vojakovi patrí služobný príjem, potom ustálil, že služobný príjem patrí profesionálnemu vojakovi len počas trvania služobného pomeru, a teda po jeho ukončení mu už nemôže vzniknúť nárok na žiaden služobný príjem.

Krajský súd vychádzajúc z uvedeného, služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku za rok 2003 patril žalobcovi k tomuto dňu (31.12.2003) a tento príjem mal byť zahrnutý do základu pre určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie v roku 2003.

20. Po podaní súdnej žaloby a vydaní rozsudku Najvyšším súdom Slovenskej republiky sp.zn. 4Sžso/61/2008, ktorým bolo napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 8.12.2005 zrušené a vrátené na nové konanie, vydal žalovaný dňa 15.03.2010 rozhodnutie Č.: KaVSÚ-5-14/2010 rozhodnutie, ktorým prvostupňové rozhodnutie č. 65101024183908/9- VÚSZ/DO 2 zo dňa 22.10.2005 zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Na základe uvedeného, vydal VÚSZ dňa 11.06.2010 rozhodnutie č. :VÚSZ-65101024183908/12-OVZ, ktorým žalobcovi znížil výsluhový dôchodok na sumu 728, 44 € mesačne (21 945 Sk), po valorizácii 1218,66 € mesačne (36.713 Sk) od 1.7.2010. Do výpočtového základu pre výpočet výsluhového dôchodku zahrnul sumu predstavujúcu služobný príjem žalobcu v roku 2003 v sume 469.800 Sk za odpracované dni, sumu 33.930 Sk za 26 dní nevyčerpanej dovolenky patriacej za rok 2003, súčet (469.800 + 33.930=503.730 vydelil počtom dní za ktoré boli sumy vyplatené, (t.j. 365+26=391), vynásobil koeficientom 30,417 a získanú sumu - 39.186,58, upravil príslušným percentom za dobu služby (56%), čo predstavuje výslednú sumu 21.945 Sk, po valorizácii 1.218,66 €.

Uvedený výpočet bol podľa názoru súdu vykonaný v súlade s príslušnými právnymi predpismi.

21. V danom prípade podľa názoru krajského súdu žalovaný dostatočne zistil stav veci, jeho rozhodnutie obsahovalo podrobné popísanie skutočností, ktoré tvorili podklad jeho rozhodnutia, vec správne právne posúdil, správne aplikoval právne predpisy, vysporiadal sa s námietkami žalobcu a podrobne popísal postup pri určení výpočtového základu pre výsluhový dôchodok, ktorý žalobcovi patril od 01.07.2010. Matematický výpočet, podľa ktorého bol vypočítaný výsluhový dôchodok žalobcu, do príjmu za odpracované dni (365 vo výške 469.800,- Sk) zahrnul aj príjem za 26 dní nevyčerpanej dovolenky v roku 2003 v sume 33.930,- Sk, súčet takto určeného príjmu za rok 2003 vydelil počtom dní, za ktorý mu bol príjem vyplatený, t.j. 391 dní (365+26) a výsledok vynásobil zákonom určeným koeficientom, a následne upravil príslušným percentom podľa odslúžených rokov.

22. V súvislosti s uvedeným krajský súd v tejto súvislosti poukazuje aj na totožný právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prezentovaný v jednom z najnovších rozsudkov v obdobnej veci, sp.zn. 1 Sžso/5/2012.

III.

Odvolanie žalobcu/ stanoviská

A)

23. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 07.03.2013 (č.l. 33) proti rozsudku prvostupňového súdu žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že rozsudok krajského súdu v napadnutých častiach zmení tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a prizná náhradu trov konania vo vyčíslenej výške.

24. Žalobca predovšetkým poukazoval na to, že v prípade započítania služobného príjmu za nevyčerpanú riadnu dovolenku (náhrady mzdy za dovolenku na zotavenie) môže byť výsluhový dôchodok v jednom prípade rovnaký, v inom prípade vyšší ale aj nižší. Takýto prístup podľa žalobcu odporuje základnému právnomu princípu univerzálnosti právneho pravidla.

25. V súvislosti s uvedeným žalobca upozornil na to, že aby pri vyplatení služobného príjmu za nevyčerpanú riadnu dovolenku (náhrada mzdy za dovolenku na zotavenie), teda pri navýšení poisteného základu na výpočet dávok výsluhového zabezpečenia o takto vyplatenú sumu, bol výsluhový dôchodok nižší ako v prípade, keby takto vyplatená suma vyplatená nebola. Toto mal podľa žalobcu potvrdiť aj Najvyšší súd Slovenskej republiky prostredníctvom svojho rozsudku sp.zn. 4 Sžo 37/2008 zo dňa 20.8.2009, z ktorého žalobca citoval nasledujúci text:

„Pri rozhodovaní v dôchodkových veciach je osobitne dôležité, aby každé rozhodnutie, ktoré zakladá alebo mení právo na dávku, bolo jednoznačné, jasné a zrozumiteľné a presvedčivo odôvodnené. Predovšetkým poberateľ dávky musí mať istotu, z akých skutkových a práv a právnych predpokladov sa pri priznaní alebo úprave dávky vychádzalo, aj s ohľadom na zásadu, že neskoršia zmena právnej úpravy nemá vplyv na nárok, ktorý už poberateľovi vznikol. Rozhodnutie o znížení dávky nemocenského, úrazového alebo výsluhového zabezpečenia podľa § 105 ods. 6 zák. č. 328/2002 Z.z. je prípustné len v prípade objektívneho zistenia, že sa dávka priznala vo vyššej sume ako patrí, pričom spravidla ide o zistenie nesprávnosti vstupných údajov, z ktorých sa pri výpočte dávky vychádzalo. Z napadnutého rozhodnutia podľa názoru [krajského] súdu takéto zistenie, ktoré by viedlo k jednoznačnému právnomu záveru o opodstatnenosti zníženia výsluhovej dávky, nevyplýva. Je nepochybné, že od vzniku nároku na výsluhovú dávku nenastala u žalobcu žiadna zmena údajov, z ktorých sa pri výpočte výsluhového dôchodku vychádzalo a nedošlo ani k žiadnej zmene právnej úpravy, ktorá by akýmkoľvek spôsobom mohla zasiahnuť do právneho postavenia žalobcu v súvislosti s jeho výsluhovým zabezpečením. Napriek tomu došlo u žalobcu k viacerým zníženiam pôvodne priznaného výsluhového dôchodku, ktoré boli vyvolané zmenou metodiky jeho výpočtu. V každom prípade platí, že rozhodujúcou pre vznik a výšku nároku na výsluhové zabezpečenie profesionálneho vojaka je relevantná právna úprava a nie výpočtový vzorec, ktorý správne orgány pri vyčíslení dávky použili.

Súd [krajský] je toho názoru, že právna úprava výpočtu dávok výsluhového zabezpečenia profesionálnych vojakov by mala byť jednoznačná a zrozumiteľná pre každého a rozhodne by nemala pripúšťať viaceré možné výklady, ktorých postupným aplikovaním sa potom neprípustne zasahuje do právnej istoty poberateľov dávok. Súd [krajský] sa nemohol stotožniť s názorom žalovaného o nesprávnej aplikácii najmä § 60 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z.z. v prvotnom rozhodnutí zo dňa o priznaní výsluhového dôchodku žalobcu a o potrebe nápravy tohto rozhodnutia postupom podľa § 105 ods. 6,9 uvedeného zákona. Tento postup by bolo možné akceptovať len za predpokladu, že by správnymi orgánmi použitá nová metodika výpočtu výsluhového dôchodku neumožňovala zjavne absurdné závere, že pri rovnakej výške služobného príjmu a započítaní náhrady za nevyčerpanú dovolenku bude výsledný výsluhový dôchodok tým vyšší, čím menší počet dní v rozhodujúcom kalendárnom roku profesionálny vojak vykonal službu. Pri menšom počte započítateľných dní riadneho výkonu služby výsledná výška výsluhových dávok neúmerne vzrastá a môže byť napokon podstatne vyššia ako mesačný služobný príjem, ktorý profesionálny vojak poberal. Prvotný výpočet výsluhového dôchodku žalobcu podľa názoru súdu [krajského] lepšie vystihoval úmysel zákonodarcu, aby príslušná suma z každého druhu započítateľného príjmu bola vydelená počtom dní, za ktoré bol ten - ktorý príjem vyplatený. Výpočet dôchodku použitý správnymi orgánmi v napadnutých rozhodnutiach vo svojich dôsledkoch môže viesť napríklad k tomu, že pri predĺžovaní práceneschopnosti v poslednom kalendárnom roku výkonu služby by profesionálny vojak dosiahol podstatne vyšší výsluhový dôchodok

v porovnaní s vojakom, ktorý vykonával riadnu službu. V tomto smere [krajský] súd v plnom rozsahu poukazuje na žalobcom v žalobe opísaný príklad, ktorého výsledky len potvrdzujú uvedené závery. Krajský súd v Bratislave teda po prejednaní veci dospel k záveru, že správne rozhodnutia oboch stupňov vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže pri nezmenenej právnej úprave pri rozhodovaní o znížení výsluhového dôchodku žalobcu vychádzali z aplikácie novej metodiky, ktorá musí mať na prvý pohľad za následok ďalšiu nestabilitu vo veciach výsluhových dávok sociálneho zabezpečenia profesionálnych vojakov. Tento postup podľa názoru [krajského] súdu jednoznačne ukracuje žalobcu na jeho právach. Preto [krajský] súd postupom podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov zrušil a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie, v ktorom budú správne orgány právnym názorom súdu viazané. ...“.

26. Taktiež žalobca poukázal na argumentáciu k ustanoveniu § 60 ods. 5 zák. č. 328/2002 Z.z., ktorý vo svojom závere (dovetku) jasne uvádza, že „zistený súčet (t.j. základ) sa vydeli celkovým počtom dní, za ktoré boli uvedené príjmy v rozhodujúcom kalendárnom období vyplatené...“.

27. K tomu upriamil pozornosť na skutočnosť (§ 58 ods. 5 a § 60 ods. 1 a 5 zák. č. 382/2002 Z.z.), že sčítavať preto počet dní, za ktoré patril služobný príjem za výkon služby a počet dní, za ktoré patril služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku do jednej veličiny, je podľa názoru žalobcu tiež absurdné, pretože každý zo započítateľných príjmov môže byť vyplatený za rôzny počet dní v rozhodujúcom kalendárnom roku, pričom počet dní, za ktoré sú jednotlivé druhy započítateľných príjmov vyplatené, vôbec nemusia byť totožné (napríklad počet dní, za ktoré sa vyplatí služobný príjem, môže byť od 1 až po 365, podľa toho, koľko dní profesionálny vojak skutočne vykonával službu, pretože dni, za ktoré poberal dávky nemocenského zabezpečenia, sa vylučujú).

28. Záverom žalobca navrhol zmeniť napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že napadnuté rozhodnutie sa zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie spolu s priznaním náhrady trov konania v celkovej výške 317,50 € na účet právneho zástupcu žalobcu.

B)

29. Z vyjadrenia žalovaného (č.l. 52) z 29. apríla 2013 vyplýva jednoznačný názor žalovaného, že žalobca nepresne uvádza, že v prípade započítania služobného príjmu za nevyčerpanú dovolenku, by bol výsluhový dôchodok nižší ako v prípade, keby táto suma nebola vyplatená.

30. Ďalej na rozdielnych príkladoch žalovaný numerickým spôsobom preukázal, že jeho výpočet základu na výpočet výsluhového dôchodku (kedy raz započítal aj 26 dní nevyčerpanej dovolenky žalobcu) je pre žalobcu takmer totožný (tzn. 21.945, resp. 21.924 Sk) ako v prípade, kedy by nezapočítal služobný príjem za nevyčerpanú dovolenku.

31. Takisto k argumentácii žalobcu, že pre udržanie vykonaného postupu žalovaného, ten by musel k počtu dní pripočítať tiež počet dní, za ktoré patrili osobitné príplatky a doplatky (viď § 3 ods. 2 zák. č. 380/1997 Z.z.), ako aj ďalšie zložky, žalovaný s argumentáciou, že nakoľko príplatky uvedené v cit. § 3 ods. 2 tvoria súčasť služobného príjmu profesionálneho vojaka, a ako také by boli vo výpočte základu výsluhového dôchodku zohľadnené. Potom, ak by žalobca niektorý z osobitných príplatkov poberal, potom by mu patril len za ten deň, za ktorý poberal aj služobný príjem, tzn. nie za ďalšie dni.

32. Vo vzťahu k námietke žalobcu o absurdite sčítavania počtu dní, žalovaný s odkazom na ustanovenia § 60 ods. 5 zák. č. 328/2002 Z.z., § 114 ods. 1 a § 118 ods. 1, 3 a 4 zák. č. 370/1997 Z.z. dospel k záveru, že maximálny možný počet dní, ktorý by mohla patriť náhrada za nevyčerpanú dovolenku, je 64 kalendárnych dní, a nie 365 ako uvádza žalobca.

33. Z uvedených dôvodov žalovaný žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť v celom rozsahu podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

34. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku tiež „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250ja ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, pretože napadnuté rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p.), a preto postupom podľa § 220 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. rozsudok krajského súdu zmenil tak, že z dôvodu uvedenom v § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vrátil mu späť na ďalšie konanie v zmysle nasledujúcich záverov.

35. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä podmienky konania a okruhu účastníkov) sa Najvyšší súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise. Na druhej strane podstatou súdneho odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáha preskúmania rozhodnutia žalovaného, je už viackrát riešená právna otázka, či peňažný nárok spojený s nevyčerpanou dovolenkou príslušníka ozbrojených síl má vplyv na výšku základu pre výpočet výsluhového dôchodku. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

36. Najvyšší súd z napadnutého rozsudku zistil, že krajský súd sa v svojom odôvodnení zaoberal interpretáciou ustanovenia § 60 ods. 5 a s tým súvisiacich iných ustanovení zák. č. 328/2002 Z.z. K uvedenej interpretácii poskytol Najvyšší súd väčší počet rozsudkov zaslaných žalovanému, s ktorými sa žalovaný vzhľadom k dátumu vydania napadnutého rozhodnutia (2.12.2010) mal vo svojom odôvodnení vysporiadať.

Ide napríklad o právne názory vyslovené Najvyšším súdom v rozsudku sp.zn. 9Sžso/67/2008 zo dňa 27.05.2009. Jadrom tohto zrušujúceho rozsudku Najvyššieho súdu je nepochybne nesúhlas s aplikáciou ustanovenia § 60 ods. 5 zák. č. 328/2002 Z.z. v tom duchu, že je nutné príjem za nevyplatenú dovolenku vojaka zahrnúť do výpočtového základu vzhľadom na jeho časovú súvislosť s obdobím pred ukončením služobného pomeru.

37. Žalobca predovšetkým namietal nesprávnosť použitého matematického vzorca v súvislosti s otázkou nesprávneho právneho výkladu, najmä ustanovení § 60 ods. 1 a ods. 5 písm. a) zák. č. 328/2002 Z.z. žalovaným. K uvedenej problematike sa Najvyšší súd už vyslovil prostredníctvom svojho rozsudku 7 Sžso 79/2008, z ktorého sa cituje podstatná časť odôvodnenia:

„Navyše služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku sa mal započítať do základu pre určenie dávok výsluhového zabezpečenia z dôvodu, že zákon presne vymedzoval, čo tvorí služobný príjem, ale aj z dôvodu, že služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku bolo potrebné započítať do vymeriavacieho základu na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie v rozhodnom období a odviesť ho poisťovní na základe dodatočného odvodu za posledný mesiac trvania služobného pomeru.“

38. Najvyšším súdom citovaný text rozsudku sp.zn. 7 Sžso 79/2008 sa dôsledne vysporadúva so správnosťou právneho výkladu ustanovení zák. č. 328/2002 Z.z., a to najmä s otázkou časovej a vecnej súvislosti príjmu týkajúceho sa refundovania nevyčerpanej dovolenky v príslušnom kalendárnom roku na prejednávanej vec a ďalej obsahu výkladu slova „patril“(vid' hore citovaný § 60 ods. 5 písm. a/ zák. č. 328/2002 Z.z.).

39. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu vyplýva, že tento postup si osvojil aj žalovaný, ktorý v napadnutom rozhodnutí o odvolaní z 02. decembra 2010 na str. 9 2. odsek uviedol, že služobný príjem

16 720,77 € zodpovedajúci priemernému súhrnu mesačných služobných príjmov a osobitných príplatkov, ktoré patrili žalobcovi za príslušný kalendárny rok 2003 vrátane zúčtovaného služobného príjmu za 26 dní nevyčerpanej pomernej časti riadnej dovolenky tvoril základ pre určenie veľkosti činiteľa vo výpočtovom zlomku.

40. Avšak základným aplikačným problémom v prejednávanej veci je nezhoda pri určovaní veľkosti menovateľa pre výpočet základu výsluhového dôchodku žalobcu. Žalovaný konštatoval, že zákonný postup je iba ten, ak do menovateľa sa popri počtu dní, za ktorý služobný príjem žalobcovi patrilo (365 odpracovaných dní), sa pripočítal aj počet dní nevyčerpanej dovolenky žalobcom (26 dní), t.j. agregovaná výška menovateľa potom mala predstavovať číslo 391 dní v roku 2003.

41. K tejto otázke sa Najvyšší súd vyjadril prostredníctvom svojho vyššie citovaného rozsudku sp.zn. 9Sžo/57/2011 z 30. mája 2012 tak, že uviedol :

„Sporným medzi účastníkmi konania je výklad ustanovenia § 60 ods. 5 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z. z. vo vzťahu k tomu, akým počtom dní má byť vydelený súhrn mesačných služobných príjmov a osobitných príplatkov (ďalej len „súhrn príjmov“), ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok.

Z ustanovenia § 60 ods. 5 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z. z. vyplýva, že základ na výpočet výsluhového dôchodku u profesionálneho vojaka sa vypočíta z priemerného služobného príjmu, ktorým je priemer súhrnu mesačných služobných príjmov a osobitných príplatkov, ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie.

Podľa § 58 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z. z. rok trvania služobného pomeru na účely tohto zákona je 365 dní.

Podľa § 55 ods. 2 zákona č. 380/1997 Z. z. o peňažných náležitostiach vojakov ak profesionálny vojak nevykonával službu celý kalendárny mesiac, patrí mu pomerná časť služobného príjmu za každý kalendárny deň, keď vykonával službu. Čas riadnej dovolenky, osobitnej dovolenky, krátkej dovolenky, náhradného voľna a preventívnej rehabilitácie sa na účely výplaty služobného príjmu považuje za výkon služby.

Podľa § 119 zákona č. 370/1997 Z. z. o vojenskej službe v znení účinnom do 31.8.2005 profesionálnemu vojakovi patrí za nevyčerpanú riadnu dovolenku alebo za jej pomernú časť služobný príjem zodpovedajúci počtu dní nevyčerpanej riadnej dovolenky, ak riadnu dovolenku alebo jej pomernú časť nemohol vyčerpať ani do konca nasledujúceho kalendárneho roku z dôvodu neudelenia riadnej dovolenky alebo z dôvodov uvedených v § 34 ods. 1 písm. a/ až d/.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 55 ods. 2 zákona č. 380/1997 Z. z. vyplýva že služobný príjem profesionálnemu vojakovi patrí v kalendárnom mesiaci za dni, počas ktorých vykonával službu a taktiež za dni, počas ktorých čerpal riadnu dovolenku, osobitnú dovolenku, náhradné voľno, prípadne absolvoval preventívnu rehabilitáciu. Služobný príjem naopak nepatrí za čas neschopnosti na výkon služby. Služobný príjem nepatrí za dobu neschopnosti na výkon služby (práceschopnosti).

Z rozhodnutia žalovaného vyplýva, že v roku 2003 bola žalobcovi z celkovej doby 365 dní odpočítaná doba 22 dní, počas ktorých nebol schopný na výkon služby.

Sporným medzi účastníkmi bolo, či do deliteľa na účely zistenia priemerného služobného príjmu (základu na výpočet výsluhového dôchodku) sa má započítať aj 25 dní, za ktoré žalobcovi bol vyplatený služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku, a teda či deliteľom je číslo 368 (343 + 25), alebo či deliteľom má byť len 343 dní.

Pokiaľ profesionálny vojak riadnu dovolenku nevyčerpá v celom rozsahu, patrí mu služobný príjem za nevyčerpanú pomernú časť riadnej dovolenky vo výške, zodpovedajúcej počtu dní nevyčerpanej riadnej dovolenky. Keďže k vyčerpaniu riadnej dovolenky v rozsahu dvadsaťpäť dní v prípade žalobcu nedošlo, podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné uvedených 25 dní započítať do deliteľa ako keby išlo o dni rovnocenné výkonu služby podľa § 55 ods. 2 vety druhej zákona č. 380/1997 Z. z.

Odvolací súd vzhľadom na uvedené k záveru, že ustanovenie § 60 ods. 5 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z. z. je potrebné v danom prípade vykladať tak, že pre zistenie základu na výpočet výsluhového dôchodku mal žalovaný celkový služobný príjem (vrátane služobného príjmu za nevyčerpanú riadnu dovolenku) vydeliť len počtom 343 dní (365-22).“

42. Náhľad na vedený problém rozhodovacia prax Najvyššieho súdu posunula prostredníctvom neskoršieho rozsudku sp.zn. 7 Sžso 42/2012 zo dňa 27. novembra 2013, v ktorom bolo konštatované: „Žalovaný preskúmaným rozhodnutím sa stotožnil s výpočtom dávky výsluhového dôchodku prvostupňového správneho orgánu, keď zistený súčet priemeru súhrnu mesačných služobných príjmov za kalendárny rok 2003 v sume 417.105 Sk (13 845,35 €) vydelený celkovým počtom 390 dní a vynásobil koeficientom 30,417, teda žalovaný zahrnul do celkového počtu dní roka 2003 aj 25 dní nevyčerpanej dovolenky.

Odvolací súd v tejto spornej veci však dospel k inému právnomu názoru ako žalovaný a tiež ako súd prvého stupňa, ktorý si osvojil právny názor žalovaného.

Z § 55 ods. 2 prvej vety zákona č. 380/1997 Z.z. vyplýva, že pokiaľ profesionálny vojak nevyčerpá v celom rozsahu riadnu dovolenku, patrí mu služobný príjem za nevyčerpanú pomernú časť riadnej dovolenky vo výške zodpovedajúcej počtu dní nevyčerpanej riadnej dovolenky. Z dôvodu skončenia výkonu služobného pomeru žalobcu však riadna dovolenka v rozsahu dvadsaťpäť dní vyčerpaná nebola, preto podľa názoru odvolacieho súdu nemožno tieto dni započítať do deliteľa, ako keby išlo o dni, počas ktorých žalobcovi trval výkon služby podľa § 55 ods. 2 druhej vety zákona č. 380/1997 Z.z. aj po skončení služobného pomeru a ako keby bežný rok mohol mať viac dní ako 365 (s výnimkou prestupných rokov, v ktorých sa pre účely sociálneho zabezpečenia resp. poistenia tiež považuje rok v dĺžke 365 dní).

Ustanovenie § 60 ods. 5 písm. a) zákona č. 328/2002 Z.z. preto treba vykladať tak, že pre zistenie základu na výpočet výsluhového dôchodku mal žalovaný celkový služobný príjem (vrátane príjmu za nevyčerpanú riadnu dovolenku) žalobcu vydeliť len počtom 365 dní, t.j. bez 25 dní nevyčerpanej dovolenky počas výkonu služby profesionálneho vojaka.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav ale výpočet výsluhového dôchodku žalobcu nesprávne právne posúdil.“

43. Je nepochybné, že s prihliadnutím na hore uvedenú rôznorodú a stále sa spresňujúcu judikatúru Najvyššieho súdu je nutné vysloviť záver, že pri aplikácii § 60 ods. 5 písm. a) zák. č. 328/2002 Z.z. rozsah pojmu kalendárny rok je tvorený maximálne počtom dní 365 (366 pri prestupnom roku), pričom do pojmu služobných príjmov a osobitných príplatkov vojaka je nutné zahrnúť všetky príjmy (príplatky), ktoré vecne a časovo súvisia s príslušným kalendárnym rokom.

Podľa § 60 ods. 5 písm. a) zák. č. 328/2002 Z.z. v znení relevantnom pre posudzovanie žiadosti žalobcu o priznanie výsluhového dôchodku priemerný služobný príjem profesionálneho vojaka, ktorý je odmeňovaný podľa osobitného predpisu, je priemer súhrnu mesačných služobných príjmov a osobitných príplatkov, ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie.

44. Nakoľko žalovaný týmto spôsobom neinterpretoval ustanovenie § 60 ods. 5 písm. a) zák. č. 328/2002 Z.z. a krajský súd mu tento nedostatok vo výklade nevytkol, musel Najvyšší súd rozsudok krajského súdu zmeniť s tým že bolo potrebné napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s predchádzajúcim prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

V.

45. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté v svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, najmä už v citovaných rozhodnutiach sp.zn. 7 Sžso 27/2008, 7 Sžso 79/2008, resp. sp.zn. 4 Sžso 37/2008 zo dňa 20.08.2009 a 9 Sžso 57/2008 zo dňa 30.05.2012, pri ktorých Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od ich relevantného obsahu odchyľil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska - preto aj Najvyšší súd nemohol zohľadniť žalovaným uvádzané rozhodnutie sp.zn. č. 1 Sžso 5/2012 zo dňa 14.08.2012), rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

46. Najvyšší súd neuviedol vo výroku zrušujúceho rozsudku zákonné ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené (§ 250j ods. 4 prvá veta O.s.p.), nakoľko dôvodom podania tejto informácie súdom je v zmysle § 250j ods. 4 veta druhá O.s.p. poskytnúť podklady pre posúdenie prípustnosti možného odvolania proti rozsudku súdu. Nakoľko proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu vydaným v správnom súdnictve sú nielen generálne (§ 246 c ods. 1 O.s.p.) ale aj špeciálne (§ 250ja ods. 6 O.s.p.) veľmi zriedkavo prípustné opravné prostriedky a tento stav v prejednávanej veci nenastal, potom nie je možné ust. § 250j ods. 4 O.s.p. na výroky rozhodnutí Najvyššieho súdu aplikovať.

47. O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého úspešnému žalobcovi právo na náhradu trov tohto konania vzniklo.

Výška priznaných náhrad trov konania sa skladá :

1. Z náhrady trov právneho zastúpenia, ktoré právny zástupca žalobcu listom zo 7. marca 2013 v zmysle vyhl. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. vyčíslil a Najvyšší súd uznal :

1.1. Trovy právneho zastúpenia na krajskom súde

1.1.1. prevzatie a príprava zastúp. (11) - 1 úkon práv. pomoci 57,-- €

1.1.1.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu 7,41 €

1.1.1.2. prislúchajúca DPH (20 %) 12,88 €

1.1.2. podanie žaloby (11) - 1 úkon práv. pomoci 57,-- €

1.1.2.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu 7,41 €

1.1.2.2. prislúchajúca DPH (20 %) 12,88 €

1.1.3. účasť na pojednávaní (13) - 1 úkon práv. pomoci 60,07 €

1.1.3.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu 7,81 €

1.1.3.2. prislúchajúca DPH (20 %) 13,58 €

1.2. Trovy právneho zastúpenia na odvolacom súde

1.2.1. podanie odvolania (13) 1 úkon práv. pomoci 60,07 €

1.2.1.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu 7,81 €

1.2.1.2. prislúchajúca DPH (20 %) 13,58 €

tzn. v celkovej sume : 317,50,-- €

48. Nakoľko úspešný žalobca bol zastúpený advokátom, je nutné podľa § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť mu priznanú náhradu trov. Bližšie podrobnosti sú obsiahnuté v liste zo dňa 07.03.2013, ktorý je súčasťou súdneho spisu.

49. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava sociálno - poisťných vzťahov spojených so vznikom alebo zánikom vzťahu sociálneho zabezpečenia alebo poistenia je spojená s verejnoprávnymi vzťahmi), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).